

## Geheimzinnige grafvondst op Weeresteyn

Het Huys te Weeresteyn aan het Zandpad tussen Nieuwersluis en Breukelen is één van de prachtige buitenplaatsen aan de Vecht. Het huis is in 1625 gebouwd op de plaats waar ooit een slot stond. Aan dit huis is een bijzonder verhaal verbonden, dat in 1966 de kranten haalde. In dat jaar overleed de toenmalige bewoonster, mevrouw Degenkamp-van Beusekom. Op haar landgoed was in 1760 een graf gevonden waarin zich een 2000 pond wegende stenen doodskest bevond met daarin beenderen, resten van een bisschopsstaf en munten, samen met een loden plaatje (volgens een krantenartikel betrof dit een grote loden plaat in de vorm van een mijter). Dit zouden de botten van de Utrechtse bisschop Hunger (854-866) zijn geweest, later heilig verklaard en Sint Hungarius genoemd. Hij was gevlucht voor de Noormannen toen die Utrecht bezetten en kort daarna gestorven. Mevrouw Degenkamp had tijdens haar leven een verschijning gehad van deze Hungarius en was er dan ook heilig van overtuigd dat de grafvondst zijn botten betrof. Een andere theorie zou zijn dat het skelet dat van de priester Walter, een volgeling van Bonifatius betrof. Zij waren tegelijkertijd met tien-

*'t Huys te Weeresteyn  
Nieuwersluis*



tallen andere zendingen vermoord in Dokkum in de 8ste eeuw. Bekend is dat de lijken in doodskesten naar Utrecht werden getransporteerd over de Vecht. Niet alle kesten zijn echter aangekomen in Utrecht. Mogelijk is onderweg iets gebeurd waardoor deze sarcofaag (tijdelijk) aan de oevers van de Weeresloot werd begraven. Ook deze verklaring is geheel niet waterdicht te noemen, al wijzen de inscriptie op de loden plaat wel richting een zekere Walter, burger van Wiltenburg. Nog een complicerende factor is de vondst in de kist van enkele zilveren muntjes, die volgens een krantenartikel uit de 9de, maar volgens van der Linde uit de 12de eeuw dateren. Hoe deze dan in de kist gekomen kunnen zijn blijft eveneens een raadsel.

In haar testament maakte mevrouw Degenkamp het deel van haar landgoed waarop zich het graf bevond over aan Paus Paulus. Notaris Akkerman uit Breukelen zou het legaat (ter grootte van een voetbalveld) persoonlijk aan de paus overhandigen. Op deze wijze kon het graf een bedevaartsoord worden. Het legaat werd echter geweigerd door de paus, tot vreugde van de erfgenamen. Deze wilden het –vrij verval- landgoed verkopen maar hadden hun plannen doorkruist gezien door dit legaat; de aanwezigheid van een ‘enclave’ in dit 3 hectare groot landgoed zou het geheel zeer moeilijk verkoopbaar maken. Dit probleem was nu dus van de baan; het geheel is in 1966 verkocht voor bijna twee ton aan de aannemingsmaatschappij Srijland.

Juliette Jonker-Duynstee

### BRONNEN:

Dr. S. van der Linde, 1000 jaar dorpsleven aan de Vecht, Loenen 1954, Gooi en Eemlander, 18 april 1967, H. Uden Masman, “De Vechtstreek”, 1968, enkele krantenartikelen uit 1967 uit niet vermelde kranten.